

ISBN: 978-605-7949-97-4

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 187

Roman

Editör

Hümevra Çalışkan

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Ekim 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri

San. ve Tic. Ltd. Şti

Sertifika No: 40421

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /

İstanbul Tel: 212 624 21 11

© **Kitabın orjinal adı: X - A Novel**

Eserin Türkiye hakkı Akçalı Ajans aracılığıyla Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

X

ILYASA H SHABAZZ
KEKLA MAGOON

TÜRKÇESİ
EMRE BEKMAN

KETEBE

Ilyasah Shabazz

Malcolm X ve Betty Shabazz'ın üçüncü kızıdır. Aktivist, organizatör ve yazardır. On iki yıl boyunca çeşitli organizasyonlarda halkla ilişkiler ve kültür işlerinde yönetici olarak çalıştı.

2002'de *Growing Up X* romanıyla NAACP Kurgusal Olmayan Edebi Eserler dalında ödüle aday oldu. Ertesi yıl genç yetişkin alanında *X* kitabını yazdı. *X*, Genç Edebiyatı Ulusal Kitap Ödüllerinde on finalist arasına kalarak genç klasmanında NAACP ödülünü aldı.

Shabazz ayrıca Malcolm X ve Dr. Betty Shabazz Yaşam ve Eğitim Derneği, Malcolm X Vakfı ve de Harlem Senfoni Orkestrasının başkanıdır. 2017 yılından beri John Jay Üniversitesi Cezai Adalet Bölümünde misafir profesörlük yapmaktadır.

Kekla Magoon

NAACP En iyi İmge Ödülü adayı genç yetişkin romanı *The Rock and The River, How It Went Down*, *X*, *Robyn Hoodlum Adventures* kitapları ile tanınan Kamerun asıllı Amerikalı yazardır. 2016 yılında *X* kitabıyla Walter Dean Myers Onur Ödülü almıştır. Vermont'da yaşamakta ve Vermont Güzel Sanatlar Üniversitesinde yazarlık dersleri vermektedir.

Emre Bekman

S. Emre Bekman 1985 yılında doğdu. Karadeniz Teknik Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi/Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümünde lisans eğitimini tamamladı. Halen bir kamu kurumunda çalışan Bekman'ın özellikle TV-Sinema sektöründe yaptığı sayısız tercümesi bulunmaktadır.

Kitap Tercümeleeri: *Türklerin Balkan Hezimetini*/Lionel James, İz Yayıncılık (2017), *Eğitim Üzerine*/Immanuel Kant, İz Yayıncılık (2018), *Matematiğin Hikâyesi*/Dana MacKenzie Ketebe (2019), *X*/Ilyasah Shabazz- Kekla Magoon, Ketebe (2019).

Yeğenim Malcolm'ın güzel anısına ithaf edilmiştir. Ve baba figürü arayan bir sürü gence. Sizler tüm arzularınızı gerçekleştirme, tüm engelleri aşma, tüm hedeflerinize ulaşma, her zorluğu alt etme gücüne sahipsiniz. Boyun eğmeyen bir mizaca sahipsiniz. Güçlü durun, dikkatinizi kaybetmeyin ve kararlı olun. Sevgilerle, Ilyasah Şahbaz.

Babam için

K. M.

Harlem, New York, 1945

Arkadaşlarım “peşimizdeler” dedi. Bense cebimde silahımla hiç acele etmeden restorandan dışarı çıkıyordum. Ne olur ne olmaz diye elim belime çok yakın bir yerdedi. Aslında en hızlı şekilde evime dönmem gerekiyordu. Durduğum yerde bir ayağım diğerinden öndeydi. Kimsenin görmemesini umarak başımı öne eğdim.

Gölgelerin arasından bir ses “Selam Kızıl,” dedi. İrkildim, elim istemsizce soğuk metale değdi. Michigan artık benim için mazi olsa da bana Detroitli Kızıl diyorlardı. “Hey Kızıl! Duyduğuma göre Archie seni arıyormuş.”

Batı Hint adalı Archie yanında çalıştığım bahis toplayıcısıydı. Nabzım dışarı kaçmak isteyen bir tutsakmışçasına vücut çeperlerime tok şekilde vurmaya başladı. “Hadi ya!” dedim sakın görünmeye çalışarak.

Yürümeye devam ettim.

Elin adamı bile biliyor. Aksi şeytan... Söylentiler doğrudurmuş. Batı Hint Adalı Archie çok kızmış. Kendisi ona yamuk

yaptığımı iddia ediyordu ama yapmamıştım. İnsanın Archie gibi birine yamuk yapması için birkaç tahtası eksik olmalıydı. Sokakta bir yerde bir kapı sert şekilde çarpıldı ve ben olduğum yerde sıçradım. Biri bağırarak bir isim söyledi ama benimki değildi. Silahımı paltomun üstünden kavradım ve adımlarımı hızlandırdım.

Ben nasıl bu noktaya geldim ki? Hâlbuki Harlem'e ilk ayak bastığımda her şeyin bir adım önündeydim. Cazcıların arasına karışıyor, kızlarla dansın dibine vuruyor, ayaklarımı ritme kaptırıyor ve o andan başka hiçbir şey düşünmüyordum. Gözümü kapatarak istediğim yere girip çıkabiliyordum. Sokakların tozunu attırıyor ve kendimi akışına bırakıyordum. Tam bana göre ve görünürde sıcak bir ortamım vardı.

Harlem'in derli toplu ve kalburüstü sokakları beni başına basmıştı. Bu yerde arkadaşlar ve yeni bir hayat edinmiştim ve kocaman bir dünya ayaklarımın altına serilmişti.

Ama bir çuval inciri baştan aşağı berbat ettim. Artık geri dönüşüm yoktu.

Polis arabası yavaşça köşe başından dönmek üzereydi. Kahretsin. Oradan hemen tüymeliydim.

Sokağın ortasında bildiğim bir bar vardı. O an oraya girmek en iyi fikir gibi görünmüştü.

"Hey Kızıl," dedi barmen, içeri adımımı atar atmaz. "Archie seni arıyordu."

Bir elim cebimde, "Duydum," diye karşılık verdim.

Barmen beni yukarıdan aşağı süzdü. "Vay vay, hile yapıp dövüşün sonucunu önceden mi belirlediniz?"

"Ben bilmiyorum," dedim. "Haberim yok."

Barda adadan gelmiş yaşlıca bir adam oturuyordu. Yüzünü sarmış bilgelik ve kırışıklığın kendine has endamına sahipti. Yüzündeki sıcak ifade bende olmadık bir güven hissi doğur-

muştı. İçimden kendimi o hissiyatın kollarına bırakmak gelse de adam bana, beni uzaklaştırmak istercesine, “Şehri terk etmen gerek evlat. Hem de bugün,” dedi.

Kapı çarpılarak açıldı. Bardaki ben dahil üç kişi kapıya döndük. İçeri giren, mahallede devriye atan aynasızlardan biriydi.

Elim hâlâ silahımın üstündeydi. Adalının arkasına gelecek şekilde usulca cebimden çıkartıp bara koydum. Barmen bir hamlede uzanıp silahı şişelerin arkasına sakladı saklamasına ama geçen bir an bile benim soluksuz kalmama yetmişti.

“Detroitli Kızıl,” dedi polis. “Yine bela peşinde misin?”

“Hayır bayım,” diye mırıldandım ses tonuma bir tutam kibarlık katarak. Üzerimi araması için ellerimi kaldırdım. O sıra tezgâhı silen barmenle göz göze geldik. Sanki *bana borçlandın* der gibi bakıyordu. Ve alacağımı elbet tahsil edecekti.

“Temizsin,” dedi polis ki buralarda pek kullanmadığı bir tabirdi bu. Ne esrarlı sigara ne ot ne de başıboş bir kokain torbası bulmuştu. Polis dibimde dururken ellerimi kayıtsız bir şekilde cebime doğru götürdüm. Onu mahallede devriye atarken çok kereler görmüştüm ama onun beni ismen tanıdığını tahmin etmezdim. “Üstünde emanet bulurum diye düşünmüştüm,” dedi. “Söylentiye göre silahla dolaşmışsun.”

“Belki de dolaşıyordum,” diye cevap verdim. “Belki de onu nehre attım.”

O kadar yakındı ki naneli şekerli nefesi yüzüme vuruyordu.

“Ayağımı denk al,” dedi yüzünde memnun bir ifadeyle. Ve dışarı doğru yöneldi. Bense olduğum yere çivilenmiş gibi hareketsizdim. Soluğumu bırakmak bile zor gelmişti.

“Bas git artık Kızıl,” dedi barmen, “Barımda bela istemiyorum.”

Barın arka kapısından çıktım. Artık geriye tek çarem koşmak gibi görünmüştü. Hâlbuki ben zaten uzun zamandır koşuyordum.